

Història genealògica dels Gaju - Duran de Rubí

Ferran Manau i Graupera

*Soci de la Societat Catalana de Genealogia,
Heràldica, Sigil·lografia, Vexilologia i Nobiliària*

Resum: La nissaga dels Gaju és analitzada en un estudi genealògic de la família al llarg d'onze generacions documentades, a la cinquena de les quals va entroncar amb els Duran de Valldoreix. A finals del s. XVIII s'establiren a Rubí i una branca, a finals del s. XIX, va haver de marxar a la població de San Pedro, província de Buenos Aires, Argentina.

Paraules clau: Rubí, genealogia, Argentina, Valldoreix, traginer, pagès.

Resumen: La nissaga de los Gaju es analizada en un estudio genealógico de la familia a lo largo de once generaciones documentadas, a la cual se entronca, en la quinta generación, con los Duran de Valldoreix. A finales del s. XVIII se establecieron en Rubí y una braca, a fianles del s. XIX, tuvo que marcharse a la población de San Pedro, provincia de Buenos Aires, Argentina.

Palabras clave: Rubí, genealogía, Argentina, Valldoreix, traginer*, labrador

Abstract: The saga of Gaju is analyzed in a genealogical study of the family throughout eleven documented generations. On the fifth one, Gaju's lineage linked with Duran's one of Valldoreix. In the late 18th century they established in Rubí and another branch at the end of the 19th century had to go to the town of San Pedro, Buenos Aires province, Argentina.

Keywords: Rubí, Genealogy, Argentina, Valldoreix, muleteer, farmer

Résumé: Une étude généalogique du lignage des Gaju au cours d'onze générations documentées dont la cinquième s'est apparentée aux Duran de Valldoreix. À la fin du XVIIIe siècle la famille s'est installée à Rubí et, un siècle après, une branche a dû partir de la ville de San Pedro, province de Buenos Aires, Argentine.

Mots clés: Rubí, généalogie, Argentine, Valldoreix, muletier, paysan

Introducció: Generalment, un llinatge o una nissaga acostumen a anar lligats a una masia o casa pairal, envoltada de les terres pròpies de conreu o boscos. No és el cas de la relació familiar que ens ocupa, doncs la nissaga Gaju ha evolucionat de manera prou diferent, per bé que lògica. Es converteix en la nissaga Gaju-Duran gràcies al casament, l'any 1837, d'en Pau Gaju i Bonàs, jornaler de Rubí, amb n'Eulàlia Duran i Divin, filla d'un pagès acomodat de Valldoreix, que aporta al matrimoni un considerable patrimoni de vinyes, terres de conreu i boscos. Per comprendre com s'arriba a aquesta unió, caldrà destriar les línies genealògiques tant d'en Pau Gaju i Bonàs, com de n'Eulàlia Duran i Divin.

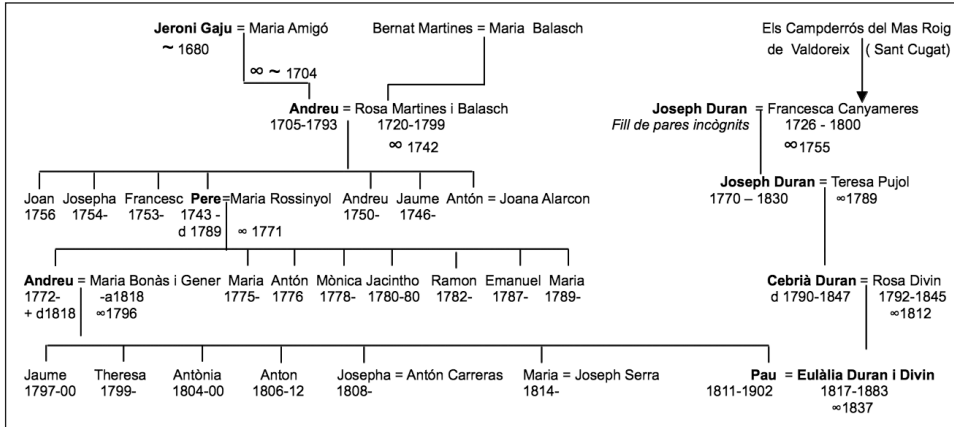
La primera persona cognominada Gaju la trobem en una partida de casament del 1704, en què apareix Jeroni Gaju, d'uns 24 anys (*poc més o menos*), d'ofici jornaler, casat amb Maria Amigó. No hi ha constància que tinguin propietats. D'aquest matrimoni només en coneixem un fill, Andreu Gaju i Amigó (1705-1793), que l'any 1742 es casa amb Rosa Martines i Balasch (1720-1799), amb qui té set fills. El primer fill baró va ser en Pere Gaju i Martines, que es va casar amb Maria Rossinyol, amb qui, al seu torn, va tenir vuit fills. El major d'ells, Andreu Gaju i Rossinyol, es casa amb Maria Bonàs el 1796, amb qui té set fills, dels quals el sisè és en Pau Gaju i Bonàs (1811-1902), iniciador de la nissaga Gaju-Duran. A tota la línia Gaju descrita fins aquí no se li atribueixen propietats i els diferents homes de la mateixa no passen de ser jornalers, bracers o pagesos, mentre que les dones Gaju s'incorporen a les noves famílies per raó de matrimoni.

La introducció del cognom Gaju a Catalunya, podria ser una conseqüència de l'ordre donada pel rei Felip IV de Castella, a principis del segle XVII, perquè es confeccionés un inventari sobre la immigració francesa procedent de la veïna Occitània, que s'establia per a les poblacions costeres del principat, des del Rosselló fins al Baix Camp, i també per a la Cerdanya, el Cadí i el Vallespir. Gairebé tots els emigrants eren homes que fugien de la pesta negra o de les guerres de religió del regne de França. L'inventari es coneix com *La matricula de 1635* i en aquesta llista hi trobem les anotacions més properes que ens acosten a persones cognominades Gaju. Hi ha un Joan Gayo de 60 anys, inscrit el 27 de febrer de 1637 a la vila de Blanes, un Francesc Gaya de 38 anys, inscrit a la vila d'Arenys de Baix (Arenys de Mar) el 14 de febrer de 1637, i un Prerris Gaya (sic), inscrit a Barcelona el 18 de febrer de 1637. També s'ha trobat un tal Pere Gaiu, nascut el 1692, que era el pare de Catherina Gaiu, nascuda a Campomà (Rosselló) el 1713. Malgrat aquestes dades, però, no s'ha pogut establir cap connexió amb els Gaju que apareixen a finals del segle XVII per la zona d'El Papiol i de Valldoreix.

L'any 1755, a l'església de Sant Cebrià de Valldoreix, es casen Joseph Duran (*Fill de pares incògnits*), bracer d'ofici, amb Francesca Canyameres (1726-1800), afillada d'una família de terratinents de San Cugat del Vallès, els Campderròs del Mas Roig, que aporta com a dot al matrimoni una casa de nova edificació (*cal Bord*) i terres de conreu, tot sufragat pels Campderròs. El fill primogènit del matrimoni fou Joseph Duran (1770-1830), hereu per tant de les propietats, el qual es va casar amb Theresa Pujol el 1789. El següent hereu de les propietats és Cebrià Duran (1790-1847), casat el 1812 amb Rosa Divin (1792-1845), que en no tenir cap fill baró instituí hereva universal a n'Eulàlia Duran i Divin. La curta nissaga Duran és propietària de diverses peces de terra de conreu, vinyes i boscos, disseminades per tot el terme de Valldoreix, la Quadra de Canals i Sant Cugat del Vallès. La casa pairal dels Duran, curiosament, sempre s'anomenà *cal Bord*, mal nom donat per l'origen incert de Joseph Duran, dels pares del qual no es fa referència en cap dels documents consultats.

Segons l'estudi i la classificació de la masia catalana elaborada per Josep Danés i Torras (1891-1955), *cal Bord* és una construcció del grup segon, amb teulada de dues aigües laterals i orientada a migdia. La seva distribució interior era de tres cossos: a la dreta, el menjador i la cuina; al centre, l'entrada principal, l'escala que conduïa a la primera planta i una porta per dessota de l'escala que donava pas al celler, que estava a la

part del darrera de la casa; a l'esquerra, el tercer cos, que estava destinat a les corts del bestiar. A la façana destacarem un portal d'arc rebaixat de pedra granítica. A la primera planta, l'escala ens condueix directament a la sala, que feia de distribuïdor dels diferents dormitoris de la casa. Hi havia el costum que al dormitori de l'esquerra hi dormissin els amos de la masia, ja que en estar damunt de les corts era el més calent.

Els Gaju Duran

Pau Gaju i Bonàs es casa el 1837 amb n'Eulàlia Duran i Divin i passen a viure a la plaça de l'Aurora nº2 (actualment plaça J.A.Clavé) de Rubí, propietat de Joaquim Clavell i Escriu, on, presumiblement, ja hi vivia en Pau Gaju de fadrí, doncs hi estava empadronat. L'any 1844, Cebrià Duran insta a fer uns nous capítols matrimonials entre els Gaju i els Duran que anul·lessin els anteriors signats abans del casament de Pau amb Eulàlia, en els quals hi especifica que, si bé l'hereva és n'Eulàlia, si ell, en Cebrià, enviuda i d'una nova unió té un fill baró, l'herència passarà al nou fill i a n'Eulàlia li descriu quin seria el seu dot si això arribés a passar. Cebrià Duran va enviudar l'any 1845 i va morir el 1847. La casa de la plaça de l'Aurora es va escripturar el 1870 directament a nom del fill primogènit i hereu, Joan Gaju i Duran.

La nova casa pairal és una edificació del segle XVIII, que estava arrenclerada amb altres cases a cada costat formant línia, i consta d'una planta baixa amb la cuina i el menjador, una primera planta amb dues cambres i unes golfes a la segona planta. Quan la casa es va escripturar, però, els Gaju ja havien comprat dues cases més al costat de la que ja tenien: la del mig tenia planta i pis, i la tercera era un cos que es va fer servir de cort del cavall i de cort de porcs. Del conjunt de les tres cases se'n fa una, que es va complementar amb un pati interior (amb galliner) i un hort a la part del darrere, i així és com es conserva encara avui.

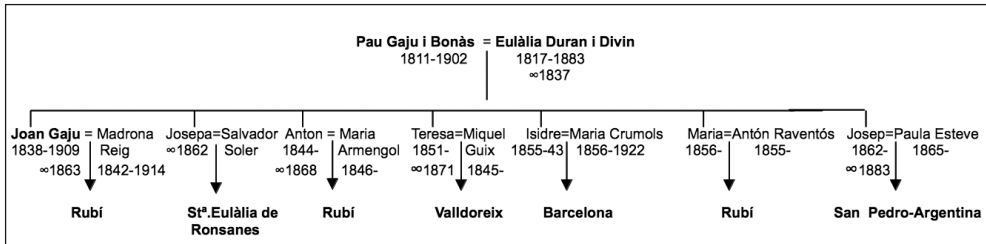
El patrimoni que tenien, a més de la casa que acabarà sent la casa pairal, està format per diferents peces de terra, que tenien arrendades. Els llibrets de censals que hi ha a l'Arxiu Patrimonial de Família Gaju Duran comencen el 1755 a nom de Joseph Duran i els successius llibrets van avançant en el temps i canvien de titular seguint l'ordre de primogenitura i heretatge, fins al darrer, que és de l'any 1940, quin titular és Pau Gaju i Reig. Tot aquest patrimoni s'ha conservat fins a l'actualitat, tot i que els Gaju actuals ja no es dediquen a la pagesia.

Pau Gaju i n'Eulàlia Duran van tenir nou fills. Joan Gaju va ser el primogènit i va heretar tot el patrimoni i els altres fills -Josepa, Isidre, Maria i Josep- van rebre una legítima de 2,5 ptes com a record testimonial,

Història genealògica dels Gaju - Duran de Rubí

segons consta en els testaments tant d'en Pau Gaju com de n'Eulàlia Duran, datats el 10 d'abril de 1883. Cas apart és el fet que n'Eulàlia Duran fa donació d'una peça de terra de vinya de sis quarteres, heretada del seu pare Cebrià Duran, a mitges entre els seus dos fills Antoni, casat amb Maria Armengol, i Teresa, casada amb Miquel Guix, segons consta a l'escriptura d'insolumentació signada el 24 de maig de 1875. La resta de fills són Bartomeu, que va néixer el 1846 i morí el 1849, i Jaume, que va néixer el 1849 i només va viure tres dies.

La nissaga Gaju Duran ha tingut, a més dels nou fills esmentats, trenta un néts, trenta sis besnèts i trenta set rebesnèts, contant només les quatre primeres generacions.

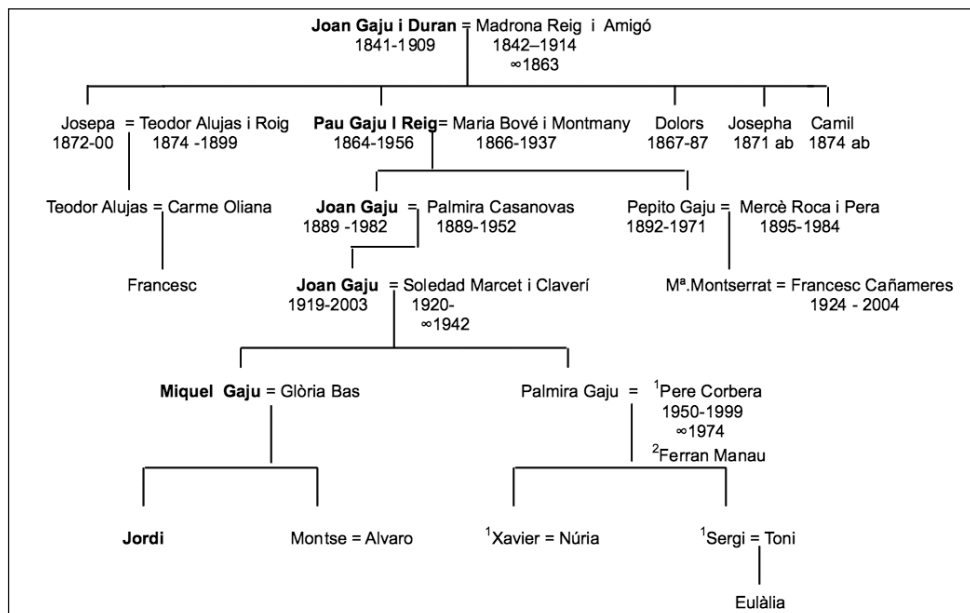

En aquest arbre genealògic no hi figuren els dos fills morts de curta edat (Bartomeu de 3 anys i Jaume de 3 dies)

Joan Gaju i Duran, en tant que primogènit i hereu universal, visqué a la casa de la plaça de l'Aurora de Rubí i es va dedicar a la pagesia. L'any 1863 es casà amb Madrona Reig i Amigó (1842-1914) i del matrimoni van sobreviure dos fills: Josepa, casada amb Teodor Alujas, forner de Rubí, i Pau Gaju i Reig, únic fill baró vivint i hereu universal, que va continuar amb la pagesia. La continuació genealògica de la línia principal dels Gaju va seguir amb Joan Gaju i Bové, hereu, i Josep Gaju i Bové, que va treballar al ram tèxtil. A Joan Gaju i Bové el va seguir el seu fill únic, Joan Gaju i Casanovas, que sempre va fer estada a la casa pairal de la plaça de l'Aurora¹ de Rubí. Joan Gaju i Casanovas, l'any 1938, amb dinou anys, va ser mobilitzat per a la Guerra d'Espanya (1936-1939), fou fet presoner i fou posat en llibertat el 1943. Va ser jugador de futbol professional amb el C.E.Sabadell, que va jugar a la primera divisió de futbol de la Lliga espanyola.

1. Popularment, es va conèixer com "cal Bord". El malnom donat a la primera casa dels Duran a Valldoreix es va continuar donant a la casa de l'hereu Gaju, com a continuador de les propietats aportades per n'Eulàlia Duran.

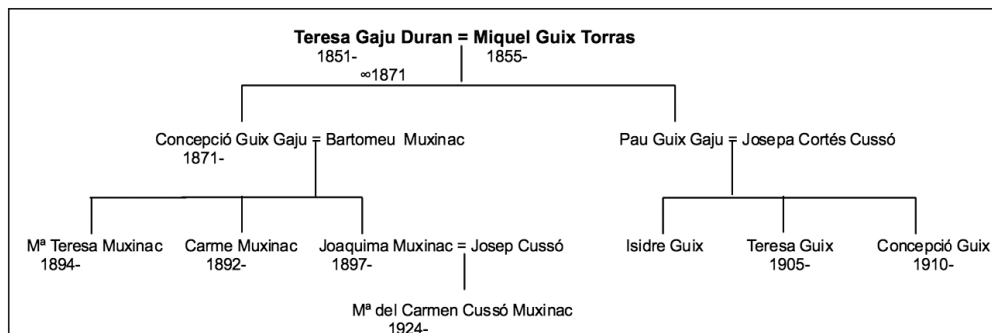
Ferran Manau i Graupera

Josepa Gaju i Duran el 19 de març de 1862 es va casar a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix amb Salvador Soler i Costa, pagès, fill de Julià Soler i de Maria Costa, de Santa Eulàlia de Ronçanes

Anton Gaju i Duran era ebenista, l'any 1868 es va casar amb Maria Armengol i sempre visqué a Rubí. No van tenir fills i part de les eines del seu taller de fusteria es guarden a la casa pairal. Corria la brama que, com que era esquerrà, sempre feia obrir les portes cap a l'esquerra. Va ser beneficiari de la meitat d'una vinya a Valldoreix per part de la seva mare n'Eulàlia Duran i Divin.

Teresa Gaju i Duran l'any 1875 es va casar a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix amb Miquel Guix i Torras, pagès de Valldoreix, població on van viure. Amb el seu germà Anton, va ser beneficiària de la meitat d'una vinya de la seva mare.

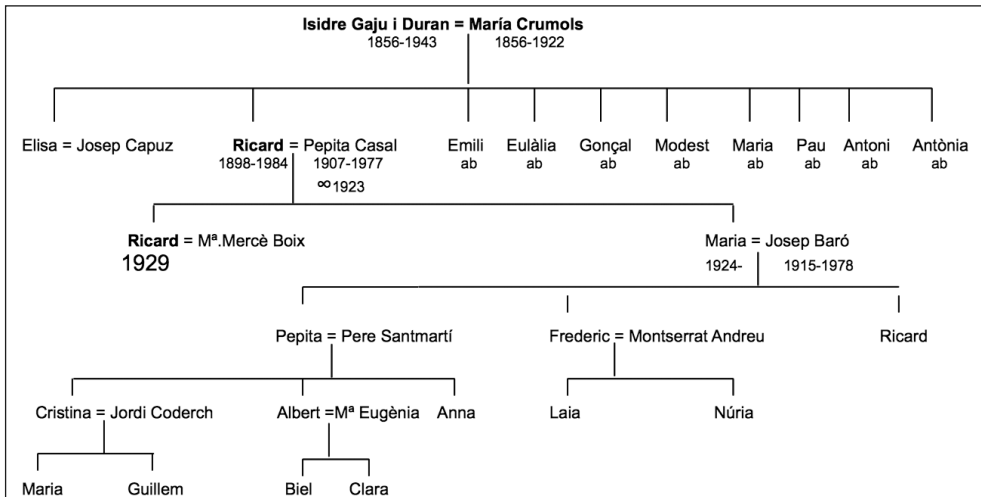

Isidre Gaju i Duran nasqué a Valldoreix i es va casar amb Maria Crumols. Tingueren deu fills, dels quals només en sobrevisqueren dos: n'Elisa Gaju i Crumols, casada amb Josep Capuz, i en Ricard Gaju i Crumols, que es va casar el 1923 amb Josefa Casal, matrimoni del qual hi van haver dos fills. La primera

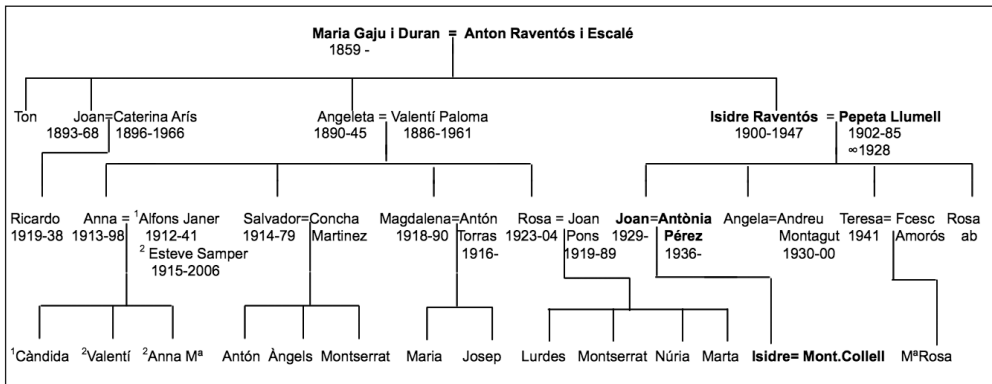
Història genealògica dels Gaju - Duran de Rubí

fou na Maria Gaju i Casal, que es va casar amb Josep Baró (1915-1978), amb qui tingué tres fills: Josepa, Frederic i Ricard; el segon fou Ricard Gaju i Casal, casat amb Mª Mercè Boix i Carabasa, els quals no van tenir descendència.

Isidre Gaju fou un home bastant enginyós i molt traçut que, coneixent bé l'enologia i la viticultura, va establir un negoci de vins i aiguardents al carrer de l'Encarnació del barri de Gràcia de Barcelona, on durant els dies de la festa major muntava a la vorera del seu negoci una mena de font pública, de la qual, en lloc de rajar aigua, en sortia vi. Era també aficionat a fer versos i rodolins. El comerç li va anar força bé i, quan el seu germà petit va tenir serioses dificultats, l'any 1899, li va finançar el desplaçament a l'Argentina, com veurem més endavant. Sempre va exercir un xic com el "patriarca" de la família.

Maria Gaju i Duran es va maridar amb Antón Raventós, pagès de Rubí, ciutat on van viure tant ells com la majoria dels seus descendents. Del matrimoni neixen quatre fills: Ton Raventós i Gaju, que no va tenir descendència; Joan Raventós i Gaju, casat amb Caterina Arís, traginer, matrimoni que només va tenir un fill, el qual va morir solter a la guerra d'Espanya (1936-1939); n'Angeleta Raventós i Gaju, casada amb Valentí Paloma, xofer, matrimoni que va tenir quatre fills; i, finalment, l'Isidre Raventós i Gaju, traginer, casat amb Josepa Llumell els quals van tenir quatre fills, dels quals en sobrevisqueren tres: en Joan Raventós, casat amb n'Antònia Pérez; n'Angeleta Raventós, casada amb l'Andreu Montagut (1930-2000); i la Teresa Raventós, casada amb Francesc Amorós.

Josep Gaju i Duran va néixer a Rubí el 1862 i fou el menor dels set fills que va tenir el matrimoni d'en Pau Gaju i n'Eulàlia Duran. De fadrí, va viure a la casa pairal fins que el 1883 es casa amb Paula Esteve i Comelles, de Castellbisbal. Després del casament, els nuvis se'n van a viure al carrer de Sant Isidre nº8, on neix la primera filla, Josepa. Després passen a viure al carrer de Sant Antoni nº40, on hi va néixer el segon fill, Pere, i finalment passen a viure al carrer de la Marquesa nº5, on hi neixen els fills Joan i Irene. D'aquests quatre fills nascuts a Rubí només en van sobreviure tres, ja que la seva filla Josepa va morir a l'edat de quatre anys. Va treballar de traginer en el món agrari i dos fets que ocorregueren en el mateix temps van decidir la família Gaju-Esteve a emigrar: per una part, la desfeta de les vinyes per la fil·loxera, que va produir un èxode de moltes famílies catalanes cap a Amèrica a finals del s.XIX; per una altra, el fet que Josep Gaju es va veure involucrat en un accident amb la seva carreta, a conseqüència del qual es va produir la mort d'un infant. El matrimoni i els tres fill van emigrar a l'Argentina l'octubre de 1899, i es va instal·lar a la població de San Pedro, província de Buenos Aires, després de passar uns dies pel *Conventillo*² del port de Buenos Aires. Josep Gaju no tenia prou estalvis per emprendre un viatge tant costós i els seu germà Isidre li va deixar els diners per marxar a Amèrica. Al cap de gairebé un any, Josep escriu una carta al seu pare, però que l'envia al seu germà Isidre, dient-li que no sap quan podrà tornar-li els diners, doncs la vida a l'Argentina no és tant fàcil com es feia córrer per Rubí i li explica que té certes dificultats per sortir endavant.

El contacte entre Josep Gaju, un cop a l'Argentina, amb els seus pares, germans i nebots va ser prou mins i tota la documentació que s'ha trobat es limita a la carta esmentada que l'envia al seu germà Isidre com a mostra d'agraïment per l'ajut que (d'ell) va rebre. Una altra nota manuscrita és el revers d'una foto-postal enviada des de San Pedro, escrita per les germanes Irene, Maria i Amèlia, i dirigida a la seva tia, Madrona Reig i Amigó, per felicitar-li l'any nou de 1911, nota que va ser l'origen del retrobament que s'explica més endavant.

Transcripció de la carta enviada per Josep Gaju i Duran al seu pare Pau Gaju i Bonàs:

¹ San Pedro 9 de agosto de 1900.

² Querido padre y hermanos: desearia que al recibir ³ estas cuatro lineas [os] encontraseis en tan perfecta salud ⁴ como la nuestra [tam]bien es buena. G.A D.

⁵ Bién sabeis que hace cerca un año en que estoy ⁶ en las Americas allí adonde nosotros deciamos que los ⁷ árboles acian llonguets y en todo este tiempo no he sa- ⁸ bido de vosotros la mas minima, no sé si es que no ⁹ teneis

2. Mena viviendas a la vora del port, on s'encabien els emigrants quan arribaven a Buenos Aires.

dirección ó qué; pués yo no queria romper la ^{l0} palabra de mi hermano que me dijo al salir; que ^{l1} no escribiese nada hasta que yo abria aborrado dos ^{l2} cientos pesos, pero como que esto me es imposible ^{l3} por ahora, por esto he determinado en escribir.

^{l4} Ya creo yo que en algún tiempo un hombre podia ha- ^{l5} cer plata en este país, pero ahora todo está tan mal co- ^{l6} mo en España mismo y como en otras naciones. Solo os ^{l7} diré que para el pobre que ha de trabajar, es mejor a- ^{l8} quí ³ porque yo si estado once meses aquí, he trabajado ^{l9} cuatro; no tenemos nada, pero tampoco debemos nada. ^{l0} Si aqui hubiese trabajo fijo, al entonces sí, algun dia podria ^{l1} escribiros y deciros: padre (paraula taxada) estoy trabajando a mi cuen- ^{l2} ta y si no es hoy será mañana en que tengo expectati- ^{l3} vas de volver, pero para llegar a un estado así, preci- ^{l4} so mil pesos y porque todo es diferente de algún tiempo ^{l5} que daban caballos, herramientas, en cualquier alma- ^{l6} cén os daban comestibles para el año, pero ahora no da ninguno nada sin plata.

^{l7} Ahora no me arrepie[nto] de aber venido aqui no, ^{l8} porqué si ahora no tengo [nada] quizá si algún dia po- ^{l9} dré escribir con mas alegria porqué las cosas no se a- ^{l0} cen todas en un dia.

^{l1} La salud de todos, Yo y la Paula la misma, Pedro hace cagar a los sapallos por aquellas calles, Irene y Maria son lindas ^{l2} para todos y Emilio, todo son caballos, pampas, y la gran puta que te parió es su palabra cuando lo acen (paraula cancel·lada: enfadar) enojar.

^{l3} Isidro y Marieta⁴, desearia saber de tus hijos si estan buenos.

^{l4} Sin mas por hoy, espresiones a toda la familia, disponga de su hijo.

Signat: José Gaju.

^{l5} Dirección Republica Argentina Sⁿ Pedro F.C.B.A. y R. S. José Gaju. Restaurante del mercado del ^{l6} S^r. Bcnasar.

^{l7} (paraules cancel·lades: S.Pedro al norte.Provincia de Buenos / Aires. S.Pedro al norte)

^{l8} Esta carta, después la entregareis a Isidro, porqué no quiero escribir tanto.

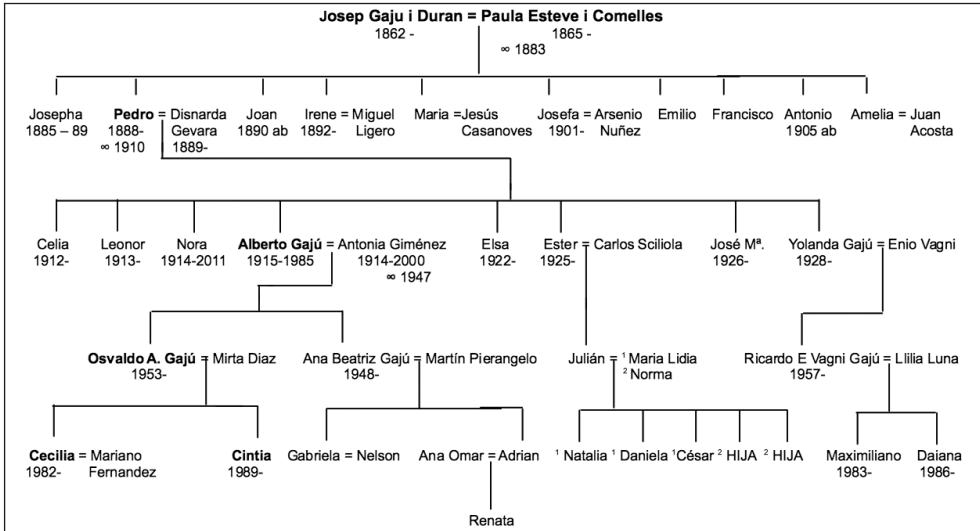
A l'Argentina, Josep i Paula van tenir sis fills més, que sumats als quatre nascuts a Rubí fan un total de deu. D'aquest total (de deu) en van sobreviure set. Pedro Gajú⁵ i Esteve el 1910 es casà amb Disnarda Guevara i tingueren vuit fills. El primer fill baró d'aquest matrimoni va ser el quart fill, Alberto Gajú, que el 1947 es va casar amb Antonia Giménez, amb qui va tenir dos fills, Ana Beatriz Gajú i Osvaldo A.Gajú. La sisena filla va ser Ester Gajú, que es va casar amb Carlos Sciliola, els quals tingueren un sol fill, Julián Sciliola Gajú. Yolanda Gajú, la vuitena filla, es va casar amb Etnio Vagni, amb qui va tenir un fill, Ricardo E.Vagni Gajú. La resta de fills no va tenir descendència.

3. Aquest **aquí** es refereix a Rubí. Aclariment de l'autor.

4. Es refereix al seu germà Isidre Gaju i Duran i la seva esposa Maria Crumols

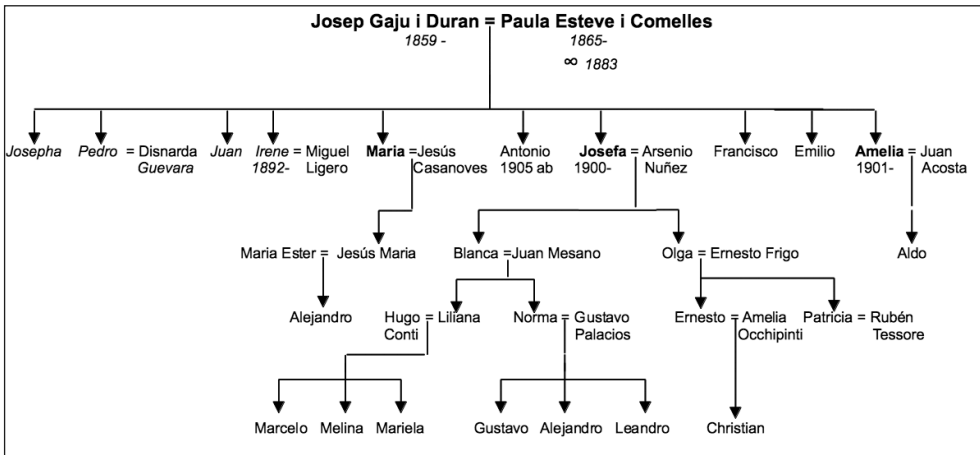
5. El cognom Gaju a l'Argentina el pronuncien Gajú. Per tant, s'ha considerat adient respectar l'accent a l'última vocal, per als descendents que viuen a l'Argentina i que tenen aquesta fonètica diferent a la pronúncia catalana.

Ferran Manau i Graupera

Aquest arbre genealògic correspon a l'únic fill baró de Josep Gaju i Paula Esteve que va tenir descendents cognominats Gajú i arriba fins als nostres dies. Els Gaju establerts a l'Argentina van estar treballant al sector agrícola i les següents generacions s'han diversificat en diferents ocupacions i oficis.

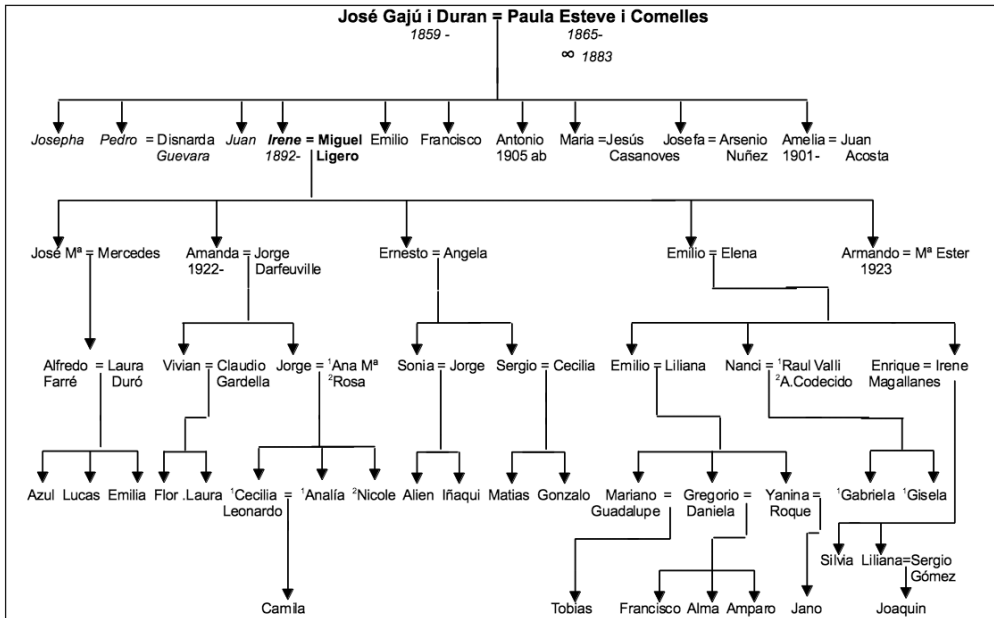
Pel que fa a la resta de fills del matrimoni, hom pensa que Joan Gaju i Esteve deuria morir durant la travessa en vaixell des de Barcelona cap a l'Argentina, o al cap de poc d'arribar-hi, atès que no hi ha constància d'ell en cap registre, i Francisco i Emilio van restar solters. Maria Gaju i Esteve es va casar amb Jesús Casanoves, un argentí d'origen català, i només van tenir un fill i un nét. Josefa es va maridar amb Arsenio Nuñez, amb qui va tenir dues filles, Blanca i Olga. Amèlia, la filla més jove de José Gaju i Paula Esteve, es va casar amb Juan Acosta i només van tenir un fill, que va morir sense tenir mainada. La descendència del matrimoni va ser de disset néts, disset besnèts i trenta set rebesnèts.

En quant a la descendència d'Irene Gajú Esteve, quarta filla i nascuda a Rubí, cal assenyalar que ha estat prou prolífica. Es va casar amb Miguel Ligeró, un argentí amb antecedents familiars a la província de Granada (Andalusia), amb qui van tenir cinc fills. Exceptuant-ne un d'ells, Armando Ligeró Gajú, que no

Història genealògica dels Gaju - Duran de Rubí

ha tingut descendència, els altres quatre han format una llarga família amb una interessant diversificació de branques. S'ha considerat interessant mostrar els arbres genealògics complets fins l'actualitat tant dels Liger-Gajú com dels altres fills i filles, que a continuació reproduïm.

El retrobament amb els Gaju d'Argentina

L'estudi genealògic de la família Gaju-Duran ha donat uns fruits satisfactoris, que fa només un any i escaig –el febrer del 2011- eren impensables i que no seria seriós passar per alt. Quan s'arriba a un punt en què per tradició oral es diu que existeixen uns parents a l'Argentina, però no saps on són ni on paren i tampoc coneixes quan i de quina manera van haver de marxar, hom te la sensació que resta una part de l'estudi dels Gaju Duran per fer i que, per tant, el treball està incomplet.

Un bon dia, però, regirant una calaixera vella surten quatre fotografies d'unes persones que, d'antuvi, no se sap qui són. Tanmateix, en el revers d'una d'elles hi ha un text que diu:

“Doña Madrona Reig, Rubí.

Al mandarle esta tarjeta cumplimos en nuestro deseo deseandole que pase un feliz Año Nuevo.

Irene, Maria y Amélie Gajú.

San Pedro, 10 de Noviembre de 1910.”

Aquest va ser el punt de partida per demanar a n'Aina Pasqual, de l'equip de genealogia de la SCGHSVN⁶, si coneixia alguna persona avesada amb la genealogia a Buenos Aires, per demanar-li si podia investigar l'existència de persones cognominades Gaju a la població de San Pedro. El resultat va ser positiu i, després d'entrar en contacte amb Cecília V. Gajú, que va ser la persona clau a San Pedro per ligar tot l'entramat genealògic

6. SCGHSVN. Societat Catalana de Genealogia, Heràldica, Sigil·lografia, Vexil·lologia i Nobiliària.

Ferran Manau i Graupera

dels Gaju-Duran, varen passar quatre mesos d'intensos intercanvis de dades, fotografies i documents, els quals van permetre arribar a la conclusió que uns i altres procedíem d'una mateixa família. El moment definitiu va ser quan, des d'Argentina, es va rebre una còpia dels Capítols Matrimonials de Josep Gaju i Duran i Paula Esteve i Comelles i es van confrontar amb les dades de casament que hi ha a l'Arxiu del Registre Civil de Rubí.

El mes de març de 2012 i donada per acabada de manera provisional la investigació genealògica portada a l'ensiem per Ferran Manau des de Rubí i Cecília V. Gajú des de San Pedro-Argentina, uns descendents de Joan Gaju i Duran es van desplaçar fins San Pedro-Argentina per conèixer i retrobar-se amb els descendents de Josep Gaju i Duran. Feia cent tretze anys que uns no sabien res dels altres. A la trobada hi varen assistir trenta vuit persones, en un acte que va ser memorable i difícil d'oblidar, durant el qual tothom volia saber quelcom: els argentins sobre els catalans que acabaven d'arribar i els catalans dels argentins que acabaven de conèixer.

Agraïments

Cecilia V. Gajú, de San Pedro –Argentina
Oscar Tapia, Secretari de la parròquia N^a.S^a.del Socorro de San Pedro-Argentina
Irene Ligeró , de San Pedro-Argentina.
Hugo Conti, de Buenos Aires DF.-Argentina.
Alfredo Farré, de San Pedro-Argentina.
Eduardo Muro, de Buenos Aires DF.-Argentina
Ricart Gaju i Casal, de Barcelona
Rosa Salvador i Rumerç, de la SCGHSVN
Aina Pasqual i Jordi, de la SCGHSVN
Josep Solé, Jutge de Pau de Santa Eulàlia de Ronçanes.
Toni Comín i Oliveras, de Barcelona
Sergi Corbera i Gaju, de Barcelona

Reconeixements

A tots els descendents Gaju a l'Argentina i de manera molt especial a Yolanda Gajú Guevara, Amanda Ligeró Gajú, Ernesto Ligeró Gajú, Armando Ligeró Gajú i Blanca Nuñez Gajú, nets vivints de Josep Gaju i Duran i de Paula Esteve i Comelles.

Fonts consultades.

Arxius

Arxiu Patrimonial de la Família Gaju-Duran. Rubí
Arxiu històric de la ciutat de Rubí
Arxiu General del Registre Civil de Rubí
Arxiu de la SGHSVN, de Sant Cugat
Arxiu Parroquial de Sant Cebrià, de Valldoreix
Arxiu Diocesà del Bisbat de Barcelona
Archivo Parroquial de N^a.S^a del Socorro. San Pedro (Argentina)
Memòries de la Guerra d'Espanya 1936-1939. Joan Gaju i Casanovas.
Registre Civil de Santa Eulàlia de Ronçanes

Història genealògica dels Gaju - Duran de Rubí

Libres

Cortés García, Juan José. VALLDORREIX. La voluntat d'un poble.

Diversos autors. HISTÒRIA de SANT CUGAT.

Joaquim de Camps i Arboix. LA MASIA CATALANA

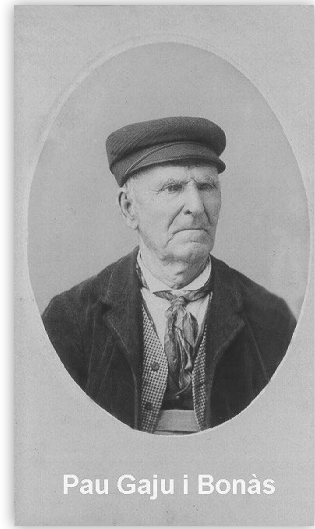
Joan Peytaví i Deixona. CATALANS I OCCITANS A LA CATALUNYA MODERNA

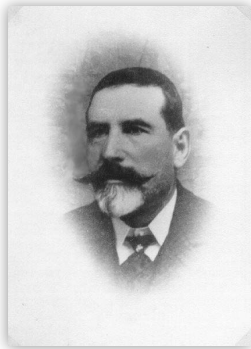
Madrona Reig

Joan Gaju i Duran

Pau Gaju i Bonàs

Isidre Gaju i Duran

Maria Crumols

Parella Paula Esteve-Josep Gaju i Duran

Maria Gaju i Duran